

Forældre der **snakker** sammen – har børn der **leger** sammen

Forældre der snakker sammen, har børn der leger sammen. Så enkel er filosofien bag projekt 9 film igangsat af Asylselskabet og Zoomstory med støtte fra Familienministeriet.

AF MARIE LETH RASMUSSEN, FOTOS: ZOOMSTORY

Idéen bag projekt 9 film er at få ressourcerstærke og ressourcetsvage forældre til at tale sammen, for hvis de knytter sociale bånd, er der større sandsynlighed for, at deres børn leger sammen og former venskaber. Venskaber som kan bryde den ensomhed, som marginaliserede børn fra familier med svære vilkår ofte oplever.

- Formålet med projektet er at få folk til at tale sammen, som normalt ikke taler sammen. Vi har en tendens til at kontakte dem, vi taler bedst med. Det gælder ikke kun forældrene. Det gælder også os pædagoger. Vi henvender os oftere til de forældre, vi har let ved at få en dialog med end til dem, vi ikke taler så godt med. Og det er synd for de udsatte børn. De risikerer at bli-

ve endnu mere marginaliseret end de er i forvejen, fortæller projektleder på 9 film Marianne Hansen, der til daglig er leder af Dybendalsvejs Integrerede Institution.

Fællesskab om pædagogiske spilleregler

Tanken bag projekt 9 film er at få forældre og personale til at arbejde sammen om at skabe kortfilm, der tager udgangspunkt i nogle fælles pædagogiske spilleregler. Ved at deltage i filmdagene lærer forældre hinanden at kende og får et tættere forhold til personalet. Samtidig får forældre og pædagoger bedre forståelse for hinandens værdisæt, da filmdagene sætter fokus på bestemte pædagogiske spilleregler og fortolkningen af dem.

- Før filmdagene gik i gang var der flere forældre der spurgte hvorfor børnene ikke var med, når formålet med projektet var at forbedre deres vilkår. Men forældrene er altafgørende, når det gælder om at skabe trivsel hos børnene. Familier med vanskelige vilkår har tendens til at isolere sig. Hvis vi kunne få dem til at deltage og knytte bånd til andre forældre, kunne vi måske bryde deres isolation til gavn for børnene, som ofte lider under familiens isolation, fortæller Marianne Hansen

Chakir El Yattafti, nr. to fra højre: "Det var et rigtigt godt projekt, og jeg håber de gentager det næste år".

Idémager Marianne Hansen (til venstre) hjælper en af grupperne.

» Kvalitetsudviklings-projekt

Marianne Hansen fik idéen til Projekt 9film i samarbejde med Miguel Gasull-Wrisberg fra firmaet Zoomstory, der arbejder med kommunikation og læring. Marianne Hansen ville gerne forbedre vilkårene for de udsatte børn og Miguel Gasull-Wrisberg foreslog at bruge film som en ny og anderledes måde at gribe problemet an på. Ved at arrangere filmdage kunne man rykste forældre og personale sammen og samtidig fastholde oplevelsen ved at udgive en dvd, som alle forældre og personale kunne få. Da Familienministeriet havde afsat en pulje til at forbedre vilkårene for udsatte børn, besluttede de sig for at søge. De fik 1,1 mio. i støtte. De 9 institutioner under Asylselskabet lagde yderligere 200.000 i, for at få projektet op at køre.

- En del af pengene er gået til at frikøbe personale. Marianne sad herinde hos os på Zoomstory i tre måneder. En af hendes opgaver var blandt andet at rekruttere forældre til filmdagene. For de foregik jo på hverdage, så forældrene skulle holde fri fra arbejde for at være med. Det krævede lidt overtalelse en gang imellem at få dem med på idéen. Der skulle også købes vikarer til at dække det personale som deltog på filmdagene. For nogle kan 1,3 mio. kr. lyde af mange penge, men i forhold til ar-

bejdsopgaverne og udbyttet er beløbet ikke stort. Desuden har Zoomstory selv finansieret projektets startfase med spørgeskemaundersøgelse og cafemøde samt oprettelsen af en blog - 9film.dk - på nettet, siger Miguel Gasull-Wrisberg.

Ohane

Projektet blev skudt i gang med en stor afstemning, hvor alle 950 forældre og personale stemte om, hvilke pædagogiske spilleregler der skulle til debat. Efterfølgende mødtes forældre og personale på en cafeaften for at diskutere, hvilke pædagogiske spilleregler/værdier der skulle prioriteres højest i hverdagen på institutionerne. Forældre og personale fra de 9 institutioner blev placeret omkring 15 borde sammen med andre fra deres institution. Hvert bord fik en pædagogisk spilleregul, som de skulle argumentere for og forsvare. Efter de 15 indlæg var lagt frem i debatten, blev der holdt en afstemning og de 5 ord, der fik flest stemmer blev udvalgt til institutionernes særlige indsatsområde. De 5 ord blev Omsorg, Humor, Anerkendelse, Nærvær og Engagement – i daglig tale af nogle kaldt "Ohane".

De fem pædagogiske spilleregler blev udgangspunktet for 5 filmværksteder, som fulgte i kølvandet på debataftenen. Her blev forældre og personale sat sammen i grupper

og bedt om at lave en kortfilm om en af de 5 pædagogiske spilleregler. 300 forældre og personale deltog i de 5 filmværksteder på Esum Kloster – i tilpas lang afstand fra de kendte omgivelser i København.

Filmdage på Esum Kloster

- Vi valgte at holde dagene på Esum Kloster, fordi det var billigere at holde det udenfor København. Samtidig havde det den fordel, at alle deltagerne havde fornemmelsen af at komme væk fra hverdagen. Det gjorde det lettere at åbne op og deltage i projektet uden forbehold, fortæller Miguel Gasull-Wrisberg.

Forældre og personale fra de forskellige institutioner blev delt op i grupper og bedt om at skabe en film, der illustrerede en af de 5 spilleregler. Nogle var foran kameraet, mens andre filmede og sørgede for lyden. Grupperne blev bedt om at lave små korte film med en historie, der først og fremmest blev formidlet gennem et aktivt kropssprog:

- De skulle bruge så lidt tale som muligt. Det var svært i starten, men i løbet af dagen blev de bedre og bedre til at bruge deres kropssprog. En af fordelene ved at lave film er jo, at der er tale om fysiske handlinger. Man skal vise sit budskab fysisk. Det er en stor fordel for dem, som ikke er så stærke verbalt. De kan deltage på lige fod med de andre, siger Miguel Gasull-Wrisberg.

Anerkendelse på en ny måde

Et eksempel på en film om anerkendelse er Kapløbet. Filmen viser to mænd og en kvinde, der skal til at løbe om kap. De to mænd tvivler på, at kvinden kan klare løbet og taler meget nedladende til hende. Selvom de to mænd prøver at overtale hende til at lade være med at løbe, løber kvinden med alligevel og ender med at komme i mål som nummer to. Filmen slutter med at begge mænd roser hendes løb.

Chakir El Yattafti er forælder i Jagtvejens Asyl og deltog i Kapløbet. Han har følgende kommentar til projektet:

- Det var et rigtig godt projekt og jeg håber, at de gentager det næste år. Forældrene kommer tættere på hinanden og ser ander-

ledes på hinandens børn. Vi lærte hinanden at kende rigtig godt i gruppen. Det var også godt at høre andres synspunkter. Man tror nogle gange at ens egen definition af et begreb er det samme som alle andres, men vi ser tingene meget forskelligt.

For Marianne Hansen er der heller ingen tvivl om, at de ansatte i de 9 institutioner er blevet bedre til deres arbejde:

- Personalet er blevet bedre til at gribe de svære samtaler an med forældrene til de udsatte børn. De reflekterer mere over deres egen rolle i forhold til forældrene, og det gavner i sidste ende børnene. I en af personalegrupperne taler de ligefrem om, at de er blevet professionelle menneskelige. Med det mener de, at de er blevet bedre til at have en dialog indbyrdes, udveksle erfaringer og støtte hinanden.

DVD til alle forældre og medarbejdere

Projekt 9 film havde premiere i juni måned og i august udkom en dvd, som alle foræl-

dre og personale får med hjem. Idéen med dvd'en er at fastholde de 5 pædagogiske spilleregler som kerneværdier i institutionerne, men hvordan de 5 begreber Omsorg, Humor, Anerkendelse, Nærvær og Engagement skal omsættes til konkret handling er op til den enkelte institution. På en af institutionerne har de bedt forældrene om at male deres bud på, hvordan man skal forstå de 5 pædagogiske spilleregler. Malerierne hænger i indgangen til institutionen, så alle bliver engageret i begreberne og tager stilling til dem:

- Det er en udfordring at fastholde de pædagogiske spilleregler og få omsat dem til konkret handling, for hvad mener man i institutionen, når man taler om humor som en værdi? Handler det fx om, at man skal lade være med at blive sur, når et barn spilder et eller andet og i stedet gribe situationen an med humor? Eller er humor mere at forstå som livsglæde? Den debat må hver enkelt institution tage for at give begreberne værdi og få dem omsat til konkret handling, siger Marianne Hansen.

Asylselskabet hedder rettelig: Det Københavnske og Nørrebro's Asylselskab, og det er en meget gammel paraplyorganisation for 9 Københavnske daginstitutioner, som Asylselskabet administrerer/driver/ejer. Asylselskabet er medlem af DLO. Yderligere oplysninger: post@asylselskabet.dk

Hvad de nye spilleregler kommer til at betyde for hverdagen ude i de 9 institutioner er endnu uklart, men en ting er sikker: Filmværkstederne har rystet forældregruppen mere sammen. Forældre med forskellig social og kulturel baggrund er begyndt at komme hinanden ved. I stedet for bare at hilse på hinanden, når de afleverer eller henter børn, er forældre, som ikke talte sammen før, begyndt at udveksle telefonnumre og arrangere legedage. De er blevet mere opmærksomme på de andres børn og føler ansvar overfor dem. Til gavn for de børn som normalt ikke får så meget opmærksomhed. □